

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1786/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прекајац, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Продановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде (погрешно означена као решење) Апелационог суда у Новом Саду Гж 1827/18 од 13.12.2018. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца, изјављена против пресуде (погрешно означене као решење) Апелационог суда у Новом Саду Гж 1827/18 од 13.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 220/2015 од 19.02.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог и обавезан тужени – противтужилац да тужиоцу-противтуженом плати 45.946,97 CHF са домицилном каматом од 12.03.2014. године до исплате; 15.000 евра са каматом по стопи утврђеној од стране Централне банке ЕУ рачунајући камату од 12.03.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и 95.229,84 динара са законском затезном каматом од 11.02.2014. године до исплате. Делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу на име закупа за коришћење стана у ... у улици, стан број ..., за период од 01.12.2016. године до 31.01.2014. године плати укупно 42.940,88 CHF у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Преко 42.940,88 CHF па до тражених 45.946,97 CHF, на име закупа – коришћења стана у ... у улици, стан број ..., за период од 01.12.2006. године до 31.01.2014. године, противтужбени захтев је одбијен. Одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе тужиоца – противтуженог да туженом – противтужиоцу на име дуга по основу неплаћених рата кредита на име кирије за период од 01.02.2014. године до 18.10.2014. године у периоду коришћења стана у ... у улици ... број ..., стан број ..., плати 3.059 CHF са домицилном каматом од 16.03.2015. године као дана подношења противтужбе па до исплате. Обавезан је тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу на име неплаћених комуналија у периоду коришћења стана у ... у улици, стан бр. ..., плати 5.851,62 динара са законском затезном каматом од 16.03.2015. године као дана подношења противтужбе па до исплате. Одбијен је противтужбени захтев преко 5.851,62 динара до тражених 116.400,75 динара на име неплаћених комуналија у периоду коришћења стана у ... у улици ...

..., стан бр. ..., са законском затезном каматом од 16.03.2015. године као дана подношења противтужбе. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду (која је погрешно означена као решење) Гж 1827/18 од 13.12.2018. године, жалбе тужиоца – противтуженог и туженог – противтужиоца су делимично усвојене, а делимично одбијене и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 220/2015 од 19.02.2018. године потврђена у усвајајућем делу за тужбени захтев за исплату 15.000 евра, са каматом по стопи утврђеног од Централне банке ЕУ од 12.03.2014. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и 95.229,84 динара са законском затезном каматом од 11.02.2014. године до исплате, у делу одлуке којом је одбијен противтужбени захтев за исплату 3000,59 CHF (швајцарских франака) са домицилном каматом од 16.03.2015. године до исплате, у делу у којем је усвојен противтужбени захтев за исплату 5.851,62 динара са законском затезном каматом од 16.03.2015. године до исплате и у делу у којем је одбијен противтужбени захтев за исплату преко 5.851,62 динара до 116.400,75 динара са законском затезном каматом од 16.03.2015. године до исплате, док је у преосталом делу пресуда укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени – противтужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац-противтужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побijeног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 12.03.2014. године са захтевом за исплату 45.946,97 CHF са домицилном каматом од дана подношења тужбе до исплате, 15.000 евра са каматом по стопи утврђеној од стране Централне банке ЕУ са каматом од подношења тужбе до исплате и 95.229,84 динара са законском затезном каматом од 11.02.2014. године до исплате. Противтужба поднета је 15.03.2015. године, са захтевом за утврђење да је потраживање тужиоца – противтуженог у односу на туженог – противтужиоца по основу исплаћених рата на име уговора о стамбеном кредиту за период од 01.12.2006. године до 15.11.2014. године 45.946,97 CHF; за утврђење да је потраживање туженог – противтужиоца у односу на тужиоца – противтуженог по основу закупа стана у ... у улици, стан број ..., за период од 01.12.2006. године до 31.01.2014. године укупно 45.946,97 CHF; са захтевом за пребијање утврђених потраживања до износа од 45.946,97 CHF; са захтевом да се обавезе тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу на име дуга по основу плаћених рата кредита на име кирије за период од 01.02.2014. године до 18.10.2014. године у периоду

коришћења стана плати 3000,59 CHF са домицилном каматом од 16.03.2015. године; са захтевом да се обавже тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу на име дуга по основу плаћених комуналија у периоду коришћења стана у ..., плати 116.400,75 динара са законском затезном каматом од 16.03.2015. године.

У конкретном случају, реч је о имовинскоправном спору у којем тужбени и противтужбени захтев чине неодвојиву целину, тако да се вредност спора процењује по укупној вредности побијаног дела. Побијани део правноснажне пресуде по тужби је 15.000 евра и 95.229,84 динара (821,65 евра), што је укупно 15.821,65 евра. Побијани део правноснажне пресуде по противтужби је 3000,59 CHF и 110.549,13 динара (918,18 евра), што је 3.741 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе. Укупна вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 19.562,65 евра у динарској противвредности.

Како је вредност предмета спора побијаног дела испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Напомиње се да је побијана одлука Апелационог суда у Новом Саду, погрешно означена као решење, а треба да буде донета у форми пресуде на основу члана 390. ЗПП, имајући у виду да је другостепени суд одлучујући о жалбама парничних странака, делимично одбио жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду, а делимично укинуо, тако да је другостепени суд дужан да побијану одлуку исправи посебним решењем у смислу члана 362. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић